

(Arxiu fotogràfic de viquipèdia).

MARINA TSVETÀIEVA
(9 d'octubre de 1892- 31 d'agost de 1941).

Marina Ivànovna Tsvetàieva, poeta i escriptora russa. La seva poesia, tant en visió com en estil, destaca independent entre dues escoles, l'acmeista i el simbolisme rus, sorgint com una ruptura original i única en la poesia russa del segle XX. La seva complicada personalitat i el seu disciplinat domini de l'idioma, originen una escriptura que no admet presuposicions, en la que ressona amb força una veu lírica que parla de la sexualitat femenina i la tensió de les emocions més privades. Tsvetàieva va conèixer la foscor de la revolució, de la guerra, de la persecució, de l'exili, de la misèria, de la fam, dels horrors de l'estalinisme, de la mort dels seus éssers, del menyspreu, de la solitud, de l'oblit i del silenci. Però també va conèixer la vida, l'amor, l'amistat, l'admiració i la passió intensa.

No va ser fins a finals de la dècada dels seixanta que va començar la seva justa i merescuda rehabilitació literària, col·locant-se la seva obra en el lloc que li pertocava per mèrits i dret propi, com ella mateixa va predir.

*Escampats per les llibreries, enfosquits per la pols i el temps,
Mai vistos, mai buscats, mai oberts ni venuts,
Els meus poemes s'assaboriran com els vins més rars-
Un cop envellits.*

Marina Tsvetàieva, 1913.

Més referències a :

http://ca.wikipedia.org/wiki/Marina_Tsvetaieva

<http://www.epdip.com/escritor.php?id=2372>

<http://www.mallorcaweb.com/magpoesia/poesiarussa/tsvetaieva.html>

http://www.poetryloverspage.com/poets/tsvetaeva/tsvetaeva_ind.html